

En els orígens del Consell General

El 1419 fou atorgat el dret a formar un consell als prohoms de les valls d'Andorra pels dos senyors d'Andorra, el bisbe d'Urgell, Francesc de Tovià, l'11 de febrer, i posteriorment, ja el 17 de desembre d'aquell mateix any, el comte de Foix, Joan I.

Foren els mateixos andorrans els que van adreçar la petició per reunir-se en el que es coneixeria com a Consell de la Terra. Cada any eren elegits els representants de cada parroquia, dos i fins a tres, síndics, procuradors o missatgers, i es reunien un cop l'any.

... suppliquen a la vostra gran senyoria que sia de vostra merçè graciosament atorgar e ordonar que de aquí avant, cascun any una vegada, lo Consell, tot generalment de dita vall, en un loch de aquella ajustat, pusquen elegir e assignar dos o tres hòmens de cascuna parròquia e segons que a la vostra senyoria plaurà, los quals juren en forma acostumada de la dita vall que bé e leyalment se hauran d'aconsellar, tractar e procurar los negocis de les dites valls e pusquen fer e elegir síndich o síndics, missatger o missatgers, los quals hajan poder de pertractar, porcurar e prosseguir los dits fets e negocis en juhí i fora juhí, axí com si per tots los hòmens ajustats de les dites valls eran elegits o constituïts ...

S'acorda, doncs, que *in generali congregationi*, siguin elegits cada any dos o tres homes de cada parròquia, que escullin els síndics o missatgers que han de dur a terme les decisions i acords presos en l'assemblea. Només els caps de les cases que tenien la categoria de foc podien participar en aquesta assemblea. Eren coneguts com a caps grossos, i més endavant, en el segle XVIII, els denomina patricis.

Quin és el motiu pel que es demana el dret per reunir-se i prendre decisions? El mateix document que compta amb la súplica dels homes d'Andorra, indica que han de pactar amb les comunitats veïnes, la vila de Puigcerdà, les universitats de la vall de Querol i d'altres. Cada negociació demana deixar la feina del camp, les *obres rusticanes*, però en la seva petició també deixen clar un dels principis de les assemblees representatives, la delegació:

E majorment, senyor, sia perillosa cosa fer ajustament de moltes gents, majorment axí grossers e on tants caps tants enteniments se demostren.

En la seva evolució, tant la seva capacitat d'actuació i les competències, juntament amb la representativitat, sistemes electorals i funcionament, són els punts fonamentals de la institució.